

Életünk útjai

Minden ember élete utakból áll. Van, amikor tudjuk, hogy pontosan hová vezet egy-egy út, máskor teljes homályba burkolódik az út vége.

Némelyik úton bátran indulunk, lendülettel haladunk, más utakra félelemmel lépünk, óvatosan araszolunk csak rajtuk. Olykor magabiztosak vagyunk, mert határozottan érezzük, hogy ez a mi utunk, máskor elbizonytalanodunk, mert azt érezzük, hogy ez nem a mi utunk, zsákutcában találjuk magunkat, ahonnan vissza kell fordulnunk.

Minden ember élete utakból áll. Néha egyedül haladunk egy úton, mert annak nehézségeivel nekünk kell megküzdenünk, máskor társainkkal együtt megyünk egy olyan úton, amely a közösen

meghatározott cél felé vezet. Néha könnyedén, gyorsan haladok előre, máskor minden lépés fárasztó, megérőltető számomra. Néha olyan pontossággal haladok, mintha csak egy térképen bejelölt útvonalat követnék, máskor véletlenszerű kóborlásnak tűnik az út. Ezek az utakon folyton haladnunk kell, hogy megérkezzünk célunkhoz. Haladás nélkül, lépések nélkül nincs célbaérés.

Minden ember élete utakból áll. Az én életem is utakból áll. Érzem-e ezeken Isten vezetését? Igénylem-e, hogy ő vezessen útjaimon? Hová vezet életutam? Egyszerű adventi kérdések ezek, amelyek megválaszolásához még el sem kell indulnunk, hanem le kell ülnünk, hogy szépen, csendben válaszoljunk rájuk.

Megtérésre hívó szó

Istenünk, irgalmas Atyánk! Teremts a mi szívünkben csendet, amelyben meghallhatjuk a te megtérésre hívó szavad. Az advent bűnbánati idő számunkra és alkalmat ad, hogy a megtérés útjára lépjünk.

Az adventtel nem csak új egyházi év kezdődik, hanem egy új élet kezdete lehet számunkra. Istenünk, szeretetünket azzal fejezzük most ki, hogy irgalmadban bízva és megbocsátásodat kérve bűnbánatot tartunk, elvégezzük szentgyónásunkat. Vezess minket, hogy karácsony éjjelén találkozzunk majd az emberré lett Szeretettel, Jézus Krisztussal, aki a te irgalmadat hozta el egykor és hozza el ma is a világba!

A bűnbánat útja

Advent 2. vasárnapjának evangéliumában Keresztelő Szent János hangját halljuk: „Készítsétek el az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit.”

És János szavára megmozdult a nép, bűnbánatot tartottak és ennek jeleként megkeresztelkedtek. Vajon minek köszönhető ez az eredményes fellépés? Talán annak, hogy egészen különleges volt az életvitele? Mert az biztos, hogy nem úgy élt, ahogyan kortársai. Kivonult a pusztába, kereste a magányt. Ruházata a lehető legegyszerűbb, amit a természet ad neki. Étele szintén a természet adománya. Ha csupán ezeket a külső dolgokat látták volna az emberek, akkor talán különcnek tartották volna, de aligha hallgattak volna rá. Mosolyogtak volna megjelenésén és szavain egyaránt. De nem ez történt, hanem odafigyeltek szavára, s ennek oka az, hogy megérezték: János valóban próféta, prófétai jellem, általa Isten szól a néphez. Keresztelő János bűnbánatot hirdetett és az emberek belátták saját bűnösségüket, pedig jól tudjuk, hogy ez egyáltalán nem könnyű. János fellépése felrázta az embereket és elindultak a bűnbánat útján, amelyen Isten vezette őket.

Igen, bűnbánat is egy út, mindannyiunk útja, amelyen Isten vezet minket. Az adventi időszak célja az, hogy elindítson minket ezen az úton, a bűnbánat útján. Adventi utunk Betlehembe, a Kisjézushoz vezet. Bűneink akadályként állnak ezen az úton. El kell őket távolítanunk, hogy fel tudjunk szabadítani az utat és tovább tudjunk haladni. Így tudunk majd tiszta szívvel megérkezni a betlehemi gyermekhez, Jézushoz.

Advent 2.
vasárnapja
Iz 40,1-5,9-11
2Pét 3,8-14
Mk 1,1-8

Hétfő
Iz 35,1-10
Lk 5,17-26

Kedd
Iz 40,1-11
Mt 18,12-14

Szerda
Iz 40,25-31
Mt 11,28-30

Csütörtök
Iz 41,13-20
Mt 11,11-15

Péntek
Iz 48,17-19
Mt 11,16-19

Szombat
Sir 48,1-4. 9-11
Mt 17,10-13

Advent 3.
vasárnapja
Iz 61,1-2a.10-11
1Tessz 5,16-24
Jn 1,6-8. 19-28